

fra Jakov Križić

ŽUPNIK U ČITLUKU

Duvanjski kraj, osim što je svojom lijepom prirodom obogatio našu Hercegovinu, obogatio ju je u brojnim duhovnim zvanjima. Jedan je od brojnih fratara iz toga kraja i naš fra Jakov Križić.

U zaseoku Krnjinu, koji pripada župi Roško Polje, 26. rujna 1893. godine rođen je Ante Križić. Pučku školu završio je u rodnome selu, a nakon toga odlučio je poći stopama svetoga Franje. Sa svojih trinaest godina dolazi na Široki Brijeg, gdje upisuje gimnaziju. Franjevački habit obukao je 1913. godine te uzeo redovničko ime fra Jakov. Novicijat je završio u samostanu na Humcu, a nakon toga pet godina studirao je na franjevačkoj teologiji u Mostaru.

*Sveti Stjepan prvomučenik, procesija za patron župe na Čerinu
3. kolovoza 1944. godine, fra Jakov prvi na slici*

Vrijeme njegove formacije obilježeno je težinom koja se odnosi na vrijeme Prvog svjetskog rata i španjolske kuge koja je poharala Hercegovinu. Svoje doživotne zavjete kao član Hercegovačke franjevačke provincije položio je 15. rujna 1917. godine, a nekoliko tjedana kasnije zaređen je za đakona, a potom i za svećenika i iste godine proslavio je i mladu misu.

Fra Jakov prve redovničke i svećeničke korake započinje kao kapelan i vjeroučitelj u Posušju, gdje ostaje godinu dana. Nakon toga odlazi u Konjic, također na godinu dana, a potom na Humac, gdje je pet godina služio kao kapelan i samostanski vikar.

Provincijal ga poslije Humca šalje u Blizance, gdje vrši službu župnika na dvije godine. Pastoralno je djelovao po godinu dana još u Blagaju, Slanom i Stonu. Bio je pet godina župnik u Gradnicima. Nakon službe župnika u Gradnicima, opet je imenovan za kapelana i samostanskoga vikara na Humcu u razdoblju od dvije godine, nakon čega postaje župnik u Jablanici na godinu dana. Završivši službu u Jablanici, ponovno je imenovan samostanskim vikarom na Humcu, gdje ostaje još tri godine, a nakon toga odlazi na Čerin. Posljednju pastoralnu službu kao župnik vršio je u Čitluku.

Iznoseći fra Jakovljev svećenički i redovnički život, vidimo koliko je bio podvrgnut stalnim i zahtjevnim promjenama koje nisu uvijek lagane. Fra Jakov je u narodu bio na glasu sveta i radosna svećenika i redovnika. Krasila ga je čistoća duše i tijela, bio je uljudan i pristupačan u razgovoru s ljudima. Nosio je prilično

fra Jakov Križić s konjem

velike i lijepo uređene brkove. Posjedovao je jasan pogled na život te je imao snalažljiv duh. Odlikovao se jednostavnošću, poniznošću, u svom stavu odavao je dostojanstvo koje pripada jednom svećeniku. Uvijek je bio na raspolaganju vjernicima. Pamte ga kao raspoložena i uzorna svećenika, vrsna propovjednika i dobroga organizatora. Svi su ga htjeli imati u društvu, iza sebe je ostavio zdrave odnose i prave prijatelje.

Cijeli svoj život služio je vjerno i marljivo Bogu i hercegovačkom narodu kao kateheta, župni vikar i župnik. U svakom trenutku bio je spreman poći tamo gdje ga provincija treba i gdje ga provincijal šalje. To je pokazao svojim životom tako što je bio poslušan bez prigovora. Svaku promjenu prihvatio je s osmijehom i lako se prilagođavao na novu sredinu. Dok je bio župnik u Čitluku, partizani su ga 9. veljače 1945. godine odveli iz župne kuće i ubili. Župljani su ga našli mrtva pokraj mjesnoga groblja *Podadvor*, te su ga tu i pokopali.

Fra Kamil Milas svjedoči da je Jakov, dok su ga partizani vodili, zatražio da se pomoli, te je kleknuo pred grobljem i tako su ga ubili. Ubijen je, točnije zaklan nožem, u svojoj 52. godini života, 32. godini redovništva i 28. godini svećeništva.

Gospodine Bože, u svome si nam Sinu ostavio savršen primjer poslušnosti. Daj da po njegovu primjeru i po primjeru našega brata fra Jakova uvijek budemo poslušni Tebi i našim poglavarima. To te molimo po Kristu Gospodinu našem. Amen.

fra Karlo Šakota

Druženje braće u Čitluku 1944. godine

SLUGA BOŽJI FRA ANDRIJA TOPIĆ I 49 BRAĆE

SVJEDOCI VJERE

Zagreb, 2026.